

ข้อบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง
อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖

ด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย มีมติให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖ และนายอำเภอเชียงของเห็นชอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๖ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขงจึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖ โดยให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวัน นับถัดจากวันที่ประกาศโดยเปิดเผย ณ องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๖

(นายเกษม ปันทะยม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง

สารบัญ

	หน้า
บันทึกหลักการและเหตุผล	๑
ข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบลริมโขง	๒
บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๑๕

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมกำกับดูแลกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ และประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ ได้ประกาศใช้บังคับ และมีผลให้ยกเลิก พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ จึงสมควรทำการแก้ไขปรับปรุงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เรื่อง การควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่ยังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงเพื่อประโยชน์ในการควบคุมกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข โดยกำหนดประเภท ของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขงและกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตลอดจนหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตการออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๕๓๕ บัญญัติให้ออกเป็นข้อกำหนดท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง ว่าด้วยการควบคุมกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๔๒ และมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง และโดยอนุมัติของนายอำเภอเชียงของ จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖”

ข้อ ๒. ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผย ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขงแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓. บรรดาข้อบัญญัติ กฎข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบัญญัตินี้

“**เจ้าพนักงานท้องถิ่น**” หมายความว่านายกององค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง

“**เจ้าพนักงานสาธารณสุข**” หมายความว่าเจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“**พนักงานเจ้าหน้าที่**” หมายความว่าผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้

“**กิจการค้า**” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตรการผลิต หรือการให้บริการใดๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

ข้อ ๕. ให้กิจการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลริมโขง

กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเลี้ยงม้าโคกระบือ

(๒) การเลี้ยงสุกร

(๓) การเลี้ยงแพะแกะ

(๔) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่

(๕) การเลี้ยงสุนัขเพื่อการค้า

(๖) การเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการค้า

(๗) การเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลาน

(๘) การเลี้ยงแมลงต่างๆ

(๙) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๑๐) การประกอบกิจการเลี้ยงรวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทาง อ้อมหรือไม่ก็ตาม

(๑๑) การสะสมหรือการล้างครั่ง

กิจการที่เกี่ยวข้องกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

- (๑๒) การฆ่าสัตว์ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่งขายการขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๑๓) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก
- (๑๔) การสะสมเขาสัตว์กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป
- (๑๕) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
- (๑๖) การต้มการตากการเผาเปลือกหอยเปลือกปูเปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่งขาย และการขายในตลาด
- (๑๗) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆจากเปลือกหอยกระดูกสัตว์ เขาสัตว์หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์
- (๑๘) การผลิต การไม่การปนการบดการผสมการบรรจุการสะสมหรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์
- (๑๙) การสะสมอาหารสัตว์

กิจการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

- (๒๐) การผลิตเนยเทียม
- (๒๑) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่นๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒๒) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่ากุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒๓) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒๔) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยวการตากหรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์พืช ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่งขายการขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒๕) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอกหมู ตั้งยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่งขายการขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒๖) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยวเต้าฮวยเต้าหู้วุ้นเส้นเก๋ยมอ
- (๒๗) การผลิตเบะแซ
- (๒๘) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋องขวดหรือภาชนะอื่นใด
- (๒๙) การประกอบกิจการทำขนมปังสดขนมปังแห้งจันอับขนมเปียะ
- (๓๐) การแกะการล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓๑) การผลิตน้ำอัดลมน้ำหวานน้ำโซดาน้ำแก้วเหลืองเครื่องดื่มชนิดต่างๆบรรจุกระป๋องขวดหรือภาชนะอื่นใดยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓๒) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
- (๓๓) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมั่ว
- (๓๔) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุราเปียร์ น้ำส้มสายชู

- (๓๕) การคว่ำกาแฟ
- (๓๖) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
- (๓๗) การผลิตผงชูรส
- (๓๘) การผลิตน้ำกลั่นน้ำบริโภค
- (๓๙) การตากการหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๔๐) การผลิตการบรรจุใบชาแห้งชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ
- (๔๑) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๔๒) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆที่คล้ายคลึงกัน
- (๔๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร
- (๔๔) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
- (๔๕) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป กิจการที่เกี่ยวกับยาเวชภัณฑ์อุปกรณ์การแพทย์เครื่องสำอางผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

กิจการที่เกี่ยวกับยาเวชภัณฑ์อุปกรณ์การแพทย์เครื่องสำอางผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

- (๔๖) การผลิตการไม่การบดการผสมการบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
- (๔๗) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพูผ้าเย็บกระดาษเย็บนี้ เครื่องสำอางต่างๆ
- (๔๘) การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี
- (๔๙) การผลิตผ้าพันแผลผ้าปิดแผลผ้าอนามัยผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๕๐) การผลิตสบู่ผงซักฟอกผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ

กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

- (๕๑) การอัดการสกัดเอาน้ำมันจากพืช
- (๕๒) การล้างการอบการรมการสะสมยางดิบ
- (๕๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลังแป้งสาคุหรือแป้งอื่นๆในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (๕๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๕๕) การผลิตยาสูบ
- (๕๖) การขัด การกระเทาะการบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๕๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย
- (๕๘) การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
- (๕๙) การตากการสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๖๐) การผลิตโลหะเป็นภาชนะเครื่องมือเครื่องจักรอุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ
- (๖๑) การหลอมการหล่อการถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๖๐)
- (๖๒) การกลึง การเจาะการเชื่อมการตี การตัดการประสานการรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน(๖๐)
- (๖๓) การเคลือบการชุบโลหะด้วยตะกั่วสังกะสี ดีบุกโครเมียมนิเกิลหรือโลหะอื่นใด ยกเว้น กิจการใน (๖๐)
- (๖๔) การขัดการล้างโลหะด้วยเครื่องจักรสารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๖๐)
- (๖๕) การทำเหมืองแร่การสะสมการแยกการคัดเลือกหรือการล้างแร่

กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (๖๖) การต่อการประกอบการเคาะการปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (๖๗) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อมการปรับแต่งระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล
- (๖๘) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกลซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์เครื่องจักรหรือ เครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๖๙) การล้างการอัดฉีดยานยนต์
- (๗๐) การผลิต ซ่อม อัด แบตเตอรี่ หรือชาร์ต แบตเตอรี่ ไดนาโม
- (๗๑) การซ่อมหม้อน้ำรถยนต์
- (๗๒) การปะการเชื่อมยาง
- (๗๓) การอัดผ้าเบรคผ้าคลัช

กิจการที่เกี่ยวกับไม้

- (๗๔) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๗๕) การเลื่อยการซอยการขัด การไสการเจาะการขุดร่องการทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๗๖) การประดิษฐ์ไม้หวายเป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักรหรือการพันการทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย
- (๗๗) การอบไม้
- (๗๘) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร
- (๗๙) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
- (๘๐) การผลิตกระดาษต่างๆ
- (๘๑) การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน

กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

- (๘๒) การประกอบกิจการอาบอบนวด
- (๘๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำอบไอน้ำ อบสมุนไพร

- (๘๔) ประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๘๕) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๘๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรืสห
- (๘๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวงรอนแเงง ดิสโก้เทคคาราโอเกะหรือการแสดงอื่นๆในทำนองเดียวกัน
- (๘๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำหรือกิจการอื่นๆในทำนองเดียวกัน
- (๘๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่นๆในทำนองเดียวกัน
- (๙๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผมเว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- (๙๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษการบริหารร่างกายหรือโดยวิธีอื่นใดเว้นแต่เป็นการให้บริการใน ข้อ ๗๓ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙๒) การประกอบกิจการสวนสนุกตู้เกม
- (๙๓) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดลอม
- (๙๔) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ
- (๙๕) การสักผิวหนังการเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น

กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

- (๙๖) การปั่นด้ายการกรอด้ายการทอผ้าด้วยเครื่องจักรหรือการทอผ้าด้วยที่กระตุกตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป
- (๙๗) การสะสมปอปานฝ้ายหรือนุ่น
- (๙๘) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
- (๙๙) การทอเสื่อ กระสอบพรมหรือสิ่งทออื่นๆด้วยเครื่องจักร
- (๑๐๐) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- (๑๐๑) การพิมพ์ผ้าหรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่นๆ
- (๑๐๒) การซักการอบการรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๑๐๓) การย้อมการกัตสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดินทรายซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑๐๔) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๑๐๕) การระเบิด การม่การป่นหินด้วยเครื่องจักร
- (๑๐๖) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๐๗) การสะสมการผสมซีเมนต์ หินทรายหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๐๘) การเจียรระไนเพชรพลอยหินกระจกหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑๐๙) การเลื่อยการตัดหรือการประดิษฐ์เห็นเป็นสิ่งของต่างๆ
- (๑๑๐) การผลิตซอลล์ ปูนปาสเตอร์ ปูนขาวดินสอพองหรือการเผาหินปูน
- (๑๑๑) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำเป็นต้น
- (๑๑๒) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๑๓) การผลิตกระดาษทราย
- (๑๑๔) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

กิจการที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียมถ่านหิน สารเคมี

- (๑๑๕) การผลิต การบรรจุ การผสมการขนส่งกรดต่างสารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย
- (๑๑๖) การผลิต การบรรจุการผสมการขนส่งก๊าซ
- (๑๑๗) การผลิต การกลั่น การผสมการขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ
- (๑๑๘) การผลิต การผสมการขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
- (๑๑๙) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน (๖๖)
- (๑๒๐) การไม่การบดชั้น
- (๑๒๑) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (๑๒๒) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๒๓) การเคลือบการชุบวัตถุด้วยพลาสติกเซลลูลอยด์เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒๔) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒๕) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๒๖) การผลิตน้ำแข็งหรือคาร์บอนไดออกไซด์ในสถานะที่เป็นของแข็ง
- (๑๒๗) การผลิต การผสมการขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๑๒๘) การผลิตแชลแล็ค หรือสารเคลือบเงา
- (๑๒๙) การผลิต การบรรจุการผสมการขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค
- (๑๓๐) การผลิต การบรรจุ การผสมกาว

กิจการอื่นๆ

- (๑๓๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (๑๓๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
- (๑๓๓) การผลิตเทียนเทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๓๔) การพิมพ์แบบพิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร
- (๑๓๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้
- (๑๓๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (๑๓๗) การล้างขวดภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

(๑๓๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีไขสิ่งทอ

(๑๓๙) การก่อสร้าง

ข้อ ๖. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗. ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมตามประเภทที่กำหนดในข้อ๕ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า ต้องปฏิบัติและจัดสถานที่ สำหรับประกอบกิจการนั้น ให้ถูกต้องและ เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะรวมทั้งมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) สถานที่ประกอบกิจการนั้นต้องตั้งในทำเลซึ่งจะทำารางระบายน้ำรับน้ำโสโครกให้พ้นจากที่นั้นได้โดยสะดวกและไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๒) ต้องทำารางระบายน้ำไปสู่ารางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อ ซึ่งรับน้ำโสโครกด้วยวัตถุถาวรไม่รั่วซึมน้ำไหลได้สะดวก
- (๓) การระบายน้ำและารางระบายน้ำต้องไม่มีลักษณะเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้ น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
- (๔) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลกำหนด
- (๕) ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งเห็นว่าสถานที่ประกอบกิจการใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัตถุถาวรทำความสะดวกง่ายเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหลหรือซังได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครก หรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันควันมูลเก่า หรือกลิ่นไอหรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น
- (๖) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพรวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญเนื่องจากการประกอบกิจการนั้น
- (๗) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๘) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอและต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์และแมลงนำโรค
- (๙) จัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การประกอบกิจการนั้น
- (๑๐) จัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอันได้สุขลักษณะอย่างเพียงพอ
- (๑๑) ต้องจัดให้มีส้วมอันได้สุขลักษณะให้เพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่ประกอบกิจการนั้นและอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นชอบ
- (๑๒) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
- (๑๓) ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าเหมาะสมและถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นชอบ

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบข้อบังคับ ประกาศตลอดจนหลักเกณฑ์เงื่อนไขอื่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลริมน้ำโขงกำหนด

ข้อ ๘. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาตงดเว้นการปฏิบัติ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมแก่การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมก็ได้

ข้อ ๙. ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๖ ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ และต้องทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบกิจการให้สะอาดเป็นประจำทุกวัน

(๒) ต้องประกอบกิจการภายในเขตสถานที่ และตามกำหนดวันเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอถ้าเศษวัสดุหรือวัตถุแห่งกิจการนั้นจัดใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละอองแมลงและสัตว์อื่นๆ

(๔) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวันหรือสัตว์นำโรคอื่นๆ

(๕) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๖) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อให้ได้สุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนั้นได้ในเวลาอันสมควรเมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๑๐. อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถใช้ประกอบกิจการนั้นได้โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๑. ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ต้อง ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) ใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(๔) เอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลริมน้ำโขงกำหนด

ข้อ ๑๒. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของ คำขอ อนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วัน ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

แต่ถ้าปรากฏว่า คำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมดแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่ง คืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจ มีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนด ตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓. ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียวถ้าประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงเต็มอัตรา แต่ประเภทเดียวสำหรับประเภทอื่นให้ได้รับลดหย่อนเรียกเก็บเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๑๔. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราทำข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระ ค่าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมค้างชำระค่าธรรมเนียม ติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสีย ค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๕. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่ายณสถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ต่ออายุใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมจะต้องยื่นคำขอตามแบบและเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการพิจารณาต่อใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๒

ข้อ ๑๗. ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๘. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินกิจการ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙. หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจกรณีการสูญหายหรือถูกทำลายหรือ
- (๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๐. การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

- (๑) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดง “ใบแทน” กำกับไว้และให้มี วันเดือนปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน
- (๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุด ในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๑. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือ ในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือ สถานที่นั้น
- (๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือตามข้อบัญญัตินี้ หรือตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
- (๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- (๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่าง ในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๒. หากผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการดำเนินกิจการให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าดำเนินกิจการไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อย กว่า เจ็ดวันเว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๒๓. ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดๆที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕หรือข้อบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นหรือดำเนินการใดๆเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควรแล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๒๔. ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ สั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๕. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
- (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้
- (๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๖. การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๔ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องมีการควบคุมหยุดการดำเนินการคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายณภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๘. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ๑๔วรรคสองข้อ๒๒หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาตตามข้อ ๑๒หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๖ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ ๒๕ หรือในกรณีที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามข้อ๒๓ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ ๒๙. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ข้อ๖มีความผิดตามมาตรา๗๑แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๐. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ข้อ๗ข้อ๘มีความผิดตามมาตรา๗๓วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๑. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตให้ปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัติข้อ ๙ มีความผิดตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๒. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานหรือชัดเจน หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อบัญญัติ ข้อ ๒๑ มีความผิดตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๓. ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อบัญญัติข้อ๑๔วรรคสองหรือข้อ ๒๒ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรมีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๔. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามข้อบัญญัติข้อ ๒๓ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือชัดเจนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิด ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๕. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๙ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๖. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๓๗. ผู้รับใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ แล้วแต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

ผู้ซึ่งประกอบกิจการที่มีได้เป็นกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติ ซึ่งถูกยกเลิกโดยข้อบัญญัตินี้ แต่เป็นกิจการที่จะต้องได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปแต่จะตั้งอภยันตรายขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๓๘. ให้นายกองค้การบริหารส่วนต่าบลริมโขงมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ
นี้และให้มีอำนาจออกระเบียบข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พ.ค. ๒๕๖๖

(ลงนาม)

(นายเกษม ปันทะยม)

ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนต่าบลริมโขง

อนุมัติ

(ลงนาม)

(นายวิรุพท์ สิทธิรงค์)

ตำแหน่ง นายอำเภอเชียงของ

**บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาตดำเนินการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ**

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
	กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์	
๑.	การเลี้ยงม้าโคกระบือ ก. ไม่เกิน ๕๐ ตัว ข. เกิน ๕๐ ตัวขึ้นไป	ตัว ๕๐ ละ ๒๐๐
๒.	การเลี้ยงสุกร ก. ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ข. เกิน ๑๐๐ ตัวขึ้นไป	ตัว ๕๐ ละ ๒๐๐
๓.	การเลี้ยงแพะแกะ ก. ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ข. เกิน ๑๐๐ ตัวขึ้นไป	ตัว ๕๐ ละ ๒๐๐
๔.	การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ ก. ไม่เกิน ๕๐ ตัว ข. เกิน ๕๐ ตัวขึ้นไป	ตัว ๕๐ ละ ๑๐๐
๕.	การเลี้ยงสุนัขเพื่อการค้า	๑,๐๐๐
๖.	การเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการค้า	๑,๐๐๐
๗.	การเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลาน	๑,๐๐๐
๘.	การเลี้ยงแมลงต่างๆ	๕๐๐
๙.	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม ก. ไม่เกิน ๕๐ ตัว ข. เกิน ๕๐ ตัวขึ้นไป	ตัว ๕๐ ละ ๒๐๐
๑๐.	การประกอบกิจการเลี้ยงรวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชน เข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทาง อ้อมหรือไม่ก็ตาม	๑,๐๐๐
๑๑.	การสะสมหรือการล้างครั้ง	๕๐๐
	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์	
๑๒.	การฆ่าสัตว์ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่ขายการขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. การฆ่าห่านเป็ด ไก่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ข. การฆ่าห่านเป็ด ไก่เกิน ๒๐ ตัวแต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว ค. การฆ่าห่านเป็ด ไก่เกิน ๕๐ ตัวขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๑๓.	การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก ก. การฟอกหนังสัตว์	๑,๐๐๐
	ข. การสะสมหนังสัตว์	๑,๐๐๐
๑๔.	การสะสมเขาสัตว์กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	๑,๐๐๐
๑๕.	การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไชสัตว์	๑,๐๐๐
๑๖.	การต้มการตากการเผาเปลือกหอยเปลือกปูเปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่ จำหน่ายอาหาร การเร่ขายและการขายในตลาด	๑,๐๐๐
๑๗.	การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอยกระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐
๑๘.	การผลิต การไม่การปนการบดการผสมการบรรจุการสะสมหรือการกระทำ อื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐
๑๙.	การสะสมอาหารสัตว์ ก. ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐
	ข. เกิน ๕๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๑,๐๐๐
	กิจการที่เกี่ยวข้องอาหารเครื่องดื่ม น้ำดื่ม	
๒๐.	การผลิตเนย เนยเทียม	๕๐๐
๒๑.	การผลิตกะปิ น้ำพริกแกงน้ำพริกเผา น้ำปลาน้ำเค็ม น้ำบูดู ไข่ปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดองหรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐
๒๒.	การผลิต การหมักการสะสมปลาร้าปลาแจ่ว กุ้งแจ่ว ยกเว้นการผลิตเพื่อ ครัวเรือน	๕๐๐
๒๓.	การตากเนื้อสัตว์การผลิตเนื้อเค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง	๕๐๐
๒๔.	การนึ่ง การต้มการเคี้ยวการตากหรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่ขายการขายในตลาดและการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐
๒๕.	การเคี้ยวน้ำมันหมูการทำแคบหมู ผลิตกุนเชียงไส้กรอกแหนมหมูตั้งหมูย ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหารการเร่ขายการขายในตลาดและการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐
๒๖.	การผลิตเส้นหมี่ ขนมจิ้น ก๋วยเตี๋ยวเต้าฮวยเต้าหู้วุ้นเส้นเกี๊ยมอี ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
๒๗.	การผลิตเบะแซ	๓๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๒๘	การผลิตอาหารบรรจุกระป๋องขวดหรือภาชนะอื่นใด	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
๒๙	การประกอบกิจการการทำขนมปังสดขนมปังแห้งจันซ์ขนมเปียะ	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
๓๐	การแกะการล้างสัตว์น้ำที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐
๓๑	การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำแก้ว เหลือง เครื่องดื่มชนิดต่างๆบรรจุกระป๋องขวดหรือภาชนะอื่นโดยยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
๓๒	การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล	๑,๐๐๐
๓๓	การผลิต ผลิตภัณฑ์จากนมวัว	๑,๐๐๐
๓๔	การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	๑,๕๐๐
๓๕	การคั่วกาแฟ	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
๓๖	การผลิตลูกชิ้น	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐
	ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ไม่เกิน ๒ แรงม้า	๕๐๐
	ค. โดยใช้เครื่องจักร เกิน ๒ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐
๓๗	การผลิตผงชูรส	๕๐๐
๓๘	การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	
	ก. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๕๐๐
	ข. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๒ แรงม้า	๑,๐๐๐
	ค. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๒,๐๐๐
๓๙	การตากการหมักการดองผัก ผลไม้หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐
๔๐	การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ	๑,๐๐๐
๔๑	การผลิตไอศกรีม ยกเว้นผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	ก. เพื่อขายปลีกในสถานที่	๕๐๐
	ข. เพื่อขายส่งหรือนำไปขายนอกสถานที่	๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๔๒	การผลิตบะหมี่ มักกะโรนีหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ไม่เกิน ๒ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักร เกิน ๒ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
๔๓	การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	๑,๐๐๐
๔๔	การผลิตน้ำแข็ง ก. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. ใช้เครื่องจักรเกิน ๒ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า ค. ใช้เครื่องจักรเกิน ๒๐ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า ง. ใช้เครื่องจักรเกิน ๑๐๐ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐
๔๕	การเก็บการถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐
	กิจการที่เกี่ยวกับยาเวชภัณฑ์อุปกรณ์การแพทย์เครื่องสำอางผลิตภัณฑ์ ชำระล้าง	
๔๖	การผลิต การไม่การบดการผสมการบรรจุ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ไม่เกิน ๒ แรงม้า ค. โดยใช้เครื่องจักร เกิน ๒ แรงม้าขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
๔๗	การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพูผ้าเย็น เครื่องสำอางต่าง ๆ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร ค. การผลิต การบรรจุ เพื่อส่งเสริมกลุ่มอาชีพ	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐
๔๘	การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี	๓๐๐
๔๙	การผลิตผ้าพันแผลผ้าปิดแผลผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๑,๐๐๐
๕๐	การผลิตสบู่ผงซักฟอกผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร ค. การผลิต การบรรจุเพื่อส่งเสริมกลุ่มอาชีพ	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐
	กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร	
๕๑	การอัดการสกัดเอาน้ำมันจากพืช ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐
๕๒	การล้างการอบการรมการสะสมยางดิบ	๒,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๕๓	การผลิตแป้งมันสำปะหลังแป้งสาคู หรือแป้งอื่นๆในทำนองเดียวกันด้วย	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
๕๔	การสีข้าวด้วยเครื่องจักร	
	ก. โดยใช้เครื่องจักรรวมกันไม่เกิน ๑๕ แรงม้า	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักรรวมกันเกิน ๑๕ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๔๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	ค. โดยใช้เครื่องจักรรวมกันเกิน ๔๐ แรงม้า ขึ้นไป	๒,๐๐๐
๕๕	การผลิตยาสูบ	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐
๕๖	การขัดการกะเทาะการบดเมล็ดพืช การนวดข้าว	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๕๐๐
๕๗	การผลิต การสะสมปุ๋ย	
	ก. การผลิต	๒,๐๐๐
	ข. การสะสมปุ๋ย	๕๐๐
๕๘	การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุที่คล้ายคลึงด้วยเครื่องจักรหรือใยจากพืช เช่น ปอกระเจาฝ้าย	๑,๐๐๐
๕๙	การตากการสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	๒,๐๐๐
กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่		
๖๐	การผลิตโลหะเป็นภาชนะเครื่องมือ เครื่องจักรอุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	
	(๑) เครื่องจักรกำลังรวมกันไม่เกิน ๑ แรงม้า	๕๐๐
	(๒) เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐
	(๓) เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๒,๐๐๐
๖๑	การหลอมการหล่อการถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด	๓,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๖๒	การกลึง การเชื่อมการตี การตัดการประสานการรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า	๕๐๐
	ก. การตี การตัด	๑,๐๐๐
	ข. การเชื่อมการประสานการรีด การอัดโลหะ	
	ค. การกลึง	
	(๑) เครื่องจักรมีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	(๒) เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๑๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๒๐๐
	(๓) เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๒๐ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๓๐ แรงม้า	๑,๔๐๐
	(๔) เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๓๐ แรงม้าขึ้นไป	๒,๐๐๐
๖๓	การเคลือบการชุบโลหะด้วยตะกั่วสังกะสี ดีบุกโครเมียมนิเกิล หรือโลหะอื่นใด	๑,๐๐๐
๖๔	การขัดการล้างโลหะด้วยเครื่องจักรสารเคมี หรือวิธีอื่น	
	ก. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑ แรงม้า	๕๐๐
	ข. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๑ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐
	ค. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๕๐๐
๖๕	การทำเหมืองแร่การแยกการคัดเลือกหรือการล้างแร่	๕,๐๐๐
	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรเครื่องกล	
๖๖	การต่อการประกอบการเคาะการปะผุการพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์	
	ก. การต่อการประกอบ	๕๐๐
	ข. การเคาะการปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม	
	(๑) มีพื้นที่ประกอบกิจการค่าไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
	(๒) มีเนื้อที่ประกอบกิจการค่าเกิน ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐
๖๗	การตั้งศูนย์ถ่วงล้อเช็คช่วงล่างการซ่อมการปรับแต่งระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล	
	ก. สถานที่ประกอบการมีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
	ข. สถานที่ประกอบการมีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐
	ค. สถานที่ประกอบการซ่อมรถจักรยานยนต์	๕๐๐
๖๘	การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย	
	ก. สถานที่ประกอบการมีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
	ข. สถานที่ประกอบการมีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๕๐๐
๖๙	การล้างการอัดฉีดยานยนต์	๑,๐๐๐
๗๐	การผลิต ซ่อม อัด แบตเตอรี่ หรือชาร์ต แบตเตอรี่ ไดนาโม	๑,๐๐๐
๗๑	การซ่อมหม้อน้ำรถยนต์	๕๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๗๒	การปะการเชื่อมยาง ก. รถจักรยาน ข. รถจักรยานยนต์ ค. รถยนต์	๑๕๐ ๒๐๐ ๔๐๐
๗๓	การผลิต การซ่อมการอัดผ้าเบรค ผ้าครีซ	๕๐๐
กิจการที่เกี่ยวกับไม้		
๗๔	การผลิตไม้ขีดไฟ	๑,๐๐๐
๗๕	การเลื่อยการซอการขัดการไสการเจาะการขุดร่องการทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร ก. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐ ๒,๐๐๐
๗๖	การประดิษฐ์ไม้ หวายเป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักรหรือการพันการทากการเคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย ก. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันเกิน ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐
๗๗	การอบไม้ ไบยาสูบ ผลไม้ กกล้วยไม้	๑,๐๐๐
๗๘	การผลิตรูป ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐
๗๙	การประดิษฐ์สิ่งของของเครื่องใช้เครื่องเขียนด้วยกระดาษ ก. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า ข. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๒ แรงม้าแต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐
๘๐	การผลิตกระดาษหรือเยื่อกระดาษทุกชนิด กระดาษสากระดาษชำระ	๑,๕๐๐
๘๑	การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน ก. ไม่เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม ข. เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐
การประกอบกิจการบริการ		
๘๒	การประกอบกิจการ อาบ อบ นวด หรือทุกอย่างรวมกัน เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ก. นวดแผนโบราณ ข. สปา	๒,๐๐๐ ๑,๕๐๐ ๓,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๘๓	การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการดังกล่าว ในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐
๘๔	การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกันรวมทั้งให้เช่าพักแรมค้างคืนโดยคิดเป็น รายวันพักแบบรีสอร์ท บังกะโลและอื่นๆ ตาม พ.ร.บ.โรงแรมฯ	
	ก. มีห้องพักไม่เกิน ๓๐ ห้อง	๑,๐๐๐
	ข. มีห้องพักเกิน ๓๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๖๐ ห้อง	๒,๐๐๐
	ค. มีห้องพักเกิน ๖๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๑๐๐ ห้อง	๓,๐๐๐
	ง. มีห้องพักเกิน ๑๐๐ ห้องขึ้นไป	๔,๐๐๐
๘๕	การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่าห้องเช่าห้องแบ่งเช่าเกสต์เฮาส์หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	
	ก. มีห้องพักไม่เกิน ๑๐ ห้อง	๓๐๐
	ข. มีห้องพักเกิน ๑๐ ห้องแต่ไม่เกิน ๒๐ ห้อง	๔๐๐
	ค. มีห้องพักเกิน ๒๐ ห้องขึ้นไป	๕๐๐
๘๖	การประกอบกิจการโรงแรมหรู	๓,๐๐๐
๘๗	การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวงร้องเงิ่ง ดิสโก้เทค	๓,๐๐๐
๘๘	การประกอบกิจการสระว่ายน้ำหรือกิจการอื่นๆในทำนองเดียวกัน	๑,๕๐๐
๘๙	การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่นๆในทำนองเดียวกัน	๓,๐๐๐
๙๐	การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผมการแต่งเล็บ แต่งหน้านวดหรืออบหน้าหรือผิว	
	ก. สถานที่เสริมสวยหรือแต่งผม	เก้าอี้ละ ๕๐
	ข. การแต่งเล็บ	๑๐๐
	ค. การแต่งหน้า นวดหน้าหรืออบหน้าหรือผิว	๒๐๐
	ง. ผู้รับจ้างแต่งผม	คนละ ๑๐๐
๙๑	การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนักโดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์การบริหารร่างกายหรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐
๙๒	การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกมอินเทอร์เน็ต	๑,๐๐๐
๙๓	การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม	๒,๐๐๐
๙๔	การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	
	ก. ประกอบกิจการสนามกอล์ฟ	๕,๐๐๐
	ข. ประกอบกิจการสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๙๕	การสักผิวหนังการเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่นๆ	๓๐๐
กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ		
๙๖	การปั่นด้ายการกรอผ้าด้วยเครื่องจักรหรือการทอผ้าด้วยกี่ กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป	
	ก. กี่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่แต่ไม่เกิน ๑๐ กี่	๕๐๐
	ข. กี่กระตุกตั้งแต่ ๑๐ กี่ขึ้นไป	๑,๐๐๐
	ค. โดยใช้เครื่องจักร	๓,๐๐๐
๙๗	การสะสมปอ ป่าน ผ้าย หรือนุ่น	๒,๐๐๐
๙๘	การปั่นฝ้าย หรือนุ่น	๒,๐๐๐
๙๙	การทอเสื่อ กระสอบ พรม แห อวน หรือสิ่งทออื่นๆ	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๖๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๒,๕๐๐
๑๐๐	การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักร	
	ก. โดยใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๕ เครื่อง	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป	๑,๕๐๐
๑๐๑	การพิมพ์ผ้าการพิมพ์สีหรือลวดลายบนผ้าหรือสิ่งทออื่นๆเช่น เสื่อ พรม กระสอบ	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐
๑๐๒	การชักการอบการรีด การอัดกลับผ้าโดยใช้เครื่องจักร	
	ก. ความจุของเครื่องชักผ้าไม่เกิน ๑๐ กิโลกรัม	๕๐๐
	ข. ความจุของเครื่องชักผ้าเกิน ๑๐-๓๐ กิโลกรัม	๑,๐๐๐
	ค. ความจุของเครื่องชักผ้าเกิน ๓๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๒,๐๐๐
๑๐๓	การย้อมการกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ	๓,๐๐๐
กิจการที่เกี่ยวกับหิน ทรายซีเมนต์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง		
๑๐๔	การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ประเภทดินเผาทุกชนิด	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๒,๕๐๐
๑๐๕	การระเบิด การม่การปั่นหินด้วยเครื่องจักร	๑๐,๐๐๐
๑๐๖	การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ปูนปาสเตอร์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๑๐๗	การสะสมการผสมซีเมนต์หินทรายดินลูกรังกรวดหรือวัสดุที่คล้ายคลึง รวมทั้งสถานที่ทำการผสมคอนกรีตที่พร้อมเทลงแบบ ก. การสะสมปูนซีเมนต์ ๑ - ๒๐๐ ถุง ข. การสะสมปูนซีเมนต์ ๒๐๐- ๕๐๐ ถุง ค. การสะสมปูนซีเมนต์ ๕๐๐ ถุง ขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐
๑๐๘	การเจียรไนเพชรพลอยหินกระจกมรกตหยกหรือวัสดุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
๑๐๙	การเลื่อยการตัดหรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่างๆ	๒,๐๐๐
๑๑๐	การผลิตซอล์คูปูนปาสเตอร์ปูนขาวดินสอพองหรือทำการเผาหินปูน	๓,๐๐๐
๑๑๑	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสมเช่นผ้าเบรค ผ้าครีซกระเบื้องมุงหลังคากระเบื้องยางผ้าเพดานท่อน้ำ สายพานหินเจียรไน ปะเก็น เป็นต้น	๕,๐๐๐
๑๑๒	การผลิตกระจกทำชนิดต่างๆหรือผลิตภัณฑ์แก้ว การประดิษฐ์กระจกทุกชนิด	๓,๐๐๐
๑๑๓	การผลิตกระดาษทราย	๒,๐๐๐
๑๑๔	การผลิตใยแก้ว (Fiber glass) หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว เช่นหลังคารถยนต์	๓,๐๐๐
กิจการที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียมถ่านหิน สารเคมี		
๑๑๕	การผลิต การบรรจุ การสะสมการขนส่งกรดต่างสารออกซิไดส์ หรือสารตัว ทำลายทุกชนิด	๑๐,๐๐๐
๑๑๖	การผลิต การบรรจุ การสะสมการขนส่งก๊าซรวมถึงออกซิเจนเหลว ไนโตรเจนเหลวหรือก๊าซในสถานะของเหลวอื่น ก. การผลิต ข. การสะสมไม่เกิน ๖๐๐ ลิตร ค. สะสมเกิน ๖๐๐ ลิตรแต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ง. สะสมเกิน ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป	๑๐,๐๐๐ ๖๐๐ ๕,๐๐๐ ๘,๐๐๐
๑๑๗	การผลิต การกักเก็บการเก็บการสะสมการขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิต ภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ เช่น ยางแอสฟัลท์ น้ำมันเตา เป็นต้น ก. ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร ข. เกิน ๒๐๐ ลิตรแต่ไม่เกิน ๖๐๐ ลิตร ค. เกิน ๖๐๐ ลิตรแต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ง. เกิน ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๕๐๐ ๒,๕๐๐ ๔,๐๐๐
๑๑๘	การผลิต การสะสมการขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๓,๐๐๐
๑๑๙	การพ่นสี สถานที่ทำการประดิษฐ์สิ่งของ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยางยางเทียมพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ ไลท์หรือวัสดุคล้ายคลึง	๑,๐๐๐ ๔,๐๐๐
๑๒๐	การไม่การบดขี้	๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	ค่าธรรมเนียม
๑๒๑	การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี เช่นน้ำมันสนทินเนอร์ เป็นต้น	๑๐,๐๐๐
๑๒๒	การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	๑,๐๐๐
๑๒๓	การเคลือบการชุบวัตถุต่างๆทั้งที่เป็นโลหะและอโลหะด้วยพลาสติกเซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่ คล้ายคลึง เช่นชั้นวางภาชนะสายไฟฟ้า เป็นต้น	๒,๐๐๐
๑๒๔	การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕,๐๐๐
๑๒๕	การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง ทุกชนิด	๕,๐๐๐
๑๒๖	การผลิตน้ำแข็งหรือคาร์บอนไดออกไซด์ในสถานะที่เป็นของแข็ง	๓,๐๐๐
๑๒๗	การผลิต การผสมการขนส่งดอกไม้เพลิง พลุหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง เช่นดินประสิว กำมะถัน ก. การผสมดอกไม้เพลิง ประทัด พลุ เพื่อจำหน่าย	๕,๐๐๐
๑๒๘	การผลิตแชลแล็ค หรือสารเคลือบเงาเช่นแล็กเกอร์ ยูรีเทนวานิช เป็นต้น	๑๐,๐๐๐
๑๒๙	การผลิต การบรรจุสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรคทุกชนิด เช่น ยากันยุง สารเคมี ก. การผสมการขนส่งสารดังกล่าวข้างต้น	๑๐,๐๐๐
๑๓๐	การผลิต การบรรจุ การผสมกาวทุกชนิด เช่นกาวยางกาวแบ่งกาวหนังสัตว์ กาววิทยาศาสตร์ เป็นต้น	๕,๐๐๐
กิจการอื่นๆ		
๑๓๑	การพิมพ์หนังสือ สิ่งพิมพ์อื่นๆโดยใช้เครื่องจักรเช่นหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ โฆษณาโปสเตอร์ รวมถึง การพิมพ์ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ก. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒ แรงม้า	๑,๐๐๐
	ข. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๑,๕๐๐
	ค. เครื่องจักรมีกำลังรวมกันเกิน ๕ แรงม้า ขึ้นไป	๒,๕๐๐
๑๓๒	การผลิต การซ่อมแซมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	๕๐๐
๑๓๓	การผลิตเทียนเทียนไขขี้ผึ้งไขสัตว์แว็กซ์แข็ง หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๒,๕๐๐
๑๓๔	การพิมพ์แบบพิมพ์เขียว ก. การถ่ายเอกสารด้วยเครื่องถ่ายเอกสาร	๑,๕๐๐
๑๓๕	การสะสมวัตถุหรือสิ่งเก่าของที่ชำรุดที่ใช้แล้วหรือเหลือใช้ เพื่อการค้า	๕๐๐
๑๓๖	การประกอบกิจการโกดังเก็บสินค้า ก. พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๓,๐๐๐
	ข. พื้นที่ระหว่าง ๑๐๐-๕๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐
	ค. พื้นที่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร	๒,๐๐๐
๑๓๗	การล้างขวดหรือภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่	๑,๐๐๐
๑๓๘	กิจการทำเทียบเรือประมง ท่อเทียบ สะพานปลา หรือแพปลา	๑,๐๐๐
๑๓๙	การก่อสร้างสร้างตึก อาคารสะพานหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ รวมทั้งการต่อเติมอาคารด้วย	คิดตามพื้นที่ก่อสร้าง